

Boğazıma Kadar Günahkarım

– M.Kılıçel · 31 Mart 2015

Boğazıma kadar günahkarım,
Zifriye bürünmüş gecenin koynunda,Bilsen ne küfürler saydım,Olmadığın her gün batımının
ardında,Can kırıkları düğümliyor,Ardında tutmaya çalıştığım hiçkırıklarım,Vay anasını bu ömrün,Gün
geçtikçe uzaklaşıyor çocukluğumda,Gırtlığıma kadar günaha baktım,Sensiz geçen her güne isayan
bayrağı açtım,Kemdimden geçtim,Kaderimden geçtim,Dostlarımdan geçtim,Sen diye diye hayatımdan
geçtim,Vay anasını bu hayatın,Gün geçtikçe uzaklaşıyorum dostlarımdan,Boğazıma kadar
günahkarım,Sökmemiş şafağın baygın çağında,Şaraba itaat ettim,Ayaş açtım gözlerimi
her sabaha,Dinden uzağım,İmandan uzağım,Kitaptan uzağım,Vay anasına bu dünyanın,Gün geçtikçe
uzaklaşıyorum Dinden imandan,Neresinden bakarsam,günahkarım,Sevapların işlendiği bir çağda,Bir
soysuzun sevdasına kapıldım,Akıl kalmadı başımda,Atamı sildim,Ceddimi sildim,Anamı sildim,Babamı
sidim,Kardeşlerimden geçtim,Vay anasına bu sevdanın,Hiç kimsemi bırakmadım yanımda
M,Kılıçel